

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Αγαπητοί μας καθηγητές και μαθητές,

Μαζευτήκαμε σήμερα εδώ για να παρουσιάσουμε την ερευνητική εργασία μας .

Αρχικά αποφασίσαμε να ασχοληθούμε με το βιβλίο

<<Ποιός σκότωσε τον κύριο X >>.

Το θέμα μας είχε σχέση με τη μαθηματική λογοτεχνία και πιο συγκεκριμένα

<< Ένα ταξίδι στο χρόνο...

Μία ιστορία με Μαθηματικά...

Ένα απρόσμενο Φινάλε...>>

Στα πλαίσια αυτού του μαθήματος ενημερωθήκαμε για το project , ξεκινήσαμε την ανάγνωση του βιβλίου, παρακολουθήσαμε ένα σχετικό βίντεο, κατασκευάσαμε ερωτηματολόγια και εργαστήκαμε με ένα τέχνημα το οποίο ανατέθηκε στην ομάδα μας και ήταν η περίληψη της ιστορίας μας.

Περίληψη της ιστορίας.

Βρισκόμαστε στο Παρίσι γύρω στα 1900. Πρόκειται να γίνει ένα συνέδριο σε ένα ξενοδοχείο μέσα στην πόλη, στο οποίο φιλοξενούνται μαθηματικοί από όλο τον κόσμο.

Ένας από αυτούς ο κύριος X δολοφονείται .

Με αφορμή αυτό το γεγονός κλήθηκαν επιθεωρητές και αστυνομικοί , για να βρουν ποιος διέπραξε το φόνο.

Όλοι οι φημισμένοι μαθηματικοί θεωρούνται ύποπτοι.

Με βάση ένα συγκεκριμένο κριτήριο μπορούμε να συμπεράνουμε αν κάποιος είναι ύποπτος ή όχι.

Σύμφωνα με υπολογισμούς, ένα μέτρο αντιστοιχεί σε ένα δευτερόλεπτο. Επομένως αν το αποτέλεσμα απο τους υπολογισμούς αυτούς είναι μικρότερο από είκοσι μέτρα ο ύποπτος θα φανερωθεί , αν είναι μεγαλύτερη από είκοσι μέτρα είναι αθώος, διότι από εδώ μπορούμε να βγάλουμε το συμπέρασμα αν βρισκόταν κοντά στο σημείο όπου έγινε ο φόνος .

Πρώτος ύποπτος στη λίστα είναι ο κ. Ρενέ Ντεκάρτ ο οποίος σύμφωνα με το θεώρημα του Θαλή αποδείχτηκε αθώος .

Ο κ. Κωνσταντίνος Καραθεοδωρή αθώωθηκε χάρη στο πυθαγόρειο θεώρημα .

Στη συνέχεια είναι ο κ. Πιέρ ντε Φερμά ο οποίος δεν είναι ο δολοφόνος του κ. X.

Υπήρχε ένα ενδεχόμενο να τον σκότωσε ο κ. Ισαάκ Νεύτων αλλά μετά από υπολογισμούς βρήκαμε ότι είναι αθώος.

Το ίδιο συνέβει και με τον κ. Μπλεζ Πασκάλ και με τον κ. Λέοναρντ Οίλερ που διαγράφηκαν από τη λίστα χάρη στην τριγωνομετρία και την εφαρμογή της διαίρεσης των πολυωνύμων αντιστοιχα.

Η κατάθεση της Αστυνομικής διεύθυνσης έδειξε ότι ο Καρλ Φρίντριχ είναι αθώος με την επίλυση ενός συστήματος, το ίδιο και ο Μπερνάντ βρίσκοντας το ελάχιστο της συνάρτησης.

Η κατάθεση επιβεβαίωσε με τη βοήθεια του αριθμού τελειότητας Φ πως δεν τον σκότωσε αυτός.

Έχουμε αρκετές αμφιβολίες σχετικά με τα δεδομένα του κ. Εβαρίντ διότι η επίλυση της εξίσωσης ήταν αόριστη.

Ο κ. X πίστευε πως όλα τα προβλήματα λύνονται με τα μαθηματικά. Αυτά έδιναν νόημα στη ζωή του και έβρισκε τη λογική σε αυτά. Μαθαίνοντας από τον Κούρτ για τη **μη πληρότητα** των μαθηματικών ένιωσε προδομένος και δεν άντεξε η καρδιά του.